

IN MEMORIAM

Dr. Boromissza Tibor gyémántdiplomás okleveles építőmérnök

1927-2019

Szomorú hírt kaptam a hét végén: életének 93. évében elhunyt szeretett Kollégánk, a minden építőmérnök által ismeret Tibor bácsi.

Boromissza Tibor 1927-ben született Esztergomban. Az esztergomi bencés iskola padjait koptatta, tanult 8 évig latinul és amint mondta: ott tanították meg a „földön járni”. Hite, emberszeretete, barátságos természete is biztosan abból az iskolából eredt és kísérte el élete végéig.

1945-ben iratkozott be az akkori József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemre, ahová gépészmérnöki törekvéssel szemben – munkássága ismeretében mondhatom, hogy szakmánk öröme – a Kultúrmérnöki Karra vették fel. 1950-ben végzett és - amint az Útügyi Lapok múlt évi, vele készült utolsó interjújában: „Egy mérnök útja az ÁÉH-tól a KKK-ig” írták – az akkor még létező esztergomi Államépítészeti Hivatalnál kezdte mérnöki pályáját. 1954-ben a KPM Aszfalt és Talajmechanikai Kutató Intézet és Laboratóriumánál indult - mondhatjuk élete végéig tartó – tudományos pályája a jogutód UKI kutatójaként, majd a KÖTUKI tudományos osztályvezetőként, a mai KTI főosztályvezetőként 1988 évi nyugdíjazásáig. Amint ugyancsak az említett interjúban is mondta: szerencsés ember, hiszen a munkája, a kutatás egyben a hobbija is. Az 1970-es években a Kutatóintézet a közutas szakma előtt (és kivitelezőként előttem is) a két „pályaszerkezetes” – Dr. Boromissza Tibor és idősebb Dr. Gáspár László – valamint az aszfaltos Simon Miklós munkájáról volt ismert. Talajmechanikai kutatásai közt említendő a vert cölöpök teherbírását előrebecsülni hivatott dinamikus talajszondázás -, a pályaszerkezetek méretezéséhez alkalmazott – doktori értekezését is megalapozó – tárcsás teherbírás mérés bevezetése, a hajlékony pályaszerkezetek teherbírása behajlási alapú vizsgálatának bevezetése. Ez utóbbi részletesebb feldolgozásából vezette le az évszaki szorzót, majd az ország útjai fagykár-veszély szerinti szektorokra osztását. Ezen eredményei nemzetközi elismertségét mutatták az ISSMGE (Nemzetközi Talajmechanikai és Geotechnikai Társaság) méretezési és fagykárral foglalkozó munkabizottsági tagsága, illetve a hazai EU COST kötőanyag nélküli pályaszerkezetek témavezetői megbízatása, ahol francia és angol nyelvtudását is hasznosíthatta. Az 1971. évi hajlékony pályaszerkezetek méretezési utasítása, majd az Utasítás praktikumának egyik kidolgozójaként már előremutatónan vette figyelembe a ma legkorszerűbb, mechanikai elvű méretezés lehetőségét.

Munkáját kutatóintézeti nyugdíjazását követően a rövid életű Országos Közúti Főigazgatóság, az Útgazdálkodási és Koordinációs Igazgatóság, az Állami Közúti Műszaki és Információs Kht., a Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ munkatársaként folytatta, hasznosítva sok évtizedes tapasztalatait.

Nevéhez 76 magyar és 6 idegen nyelven megjelent tanulmány, 66 kutatási téma, illetve jelentősebb szakvélemény, 40 kiadvány, könyv, illetve könyvrészlet, több mint 60 tudományos előadás fűződik. Szakközépiskolai technikum tankönyvéből sok százan tanultak. Előadott a Budapesti Műszaki Egyetem szakmérnöki, illetve mérnöktovábbképző tanfolyamain. Külföldi előadásai közül kiemelendő

az UNESCO mérnökgeológiai tanfolyama (1975) és a yolai (Nigéria) Műszaki Főiskola tanárainak a továbbképzése (1982).

Dr. Boromissza Tibor a Közlekedéstudományi Egyesületnek 1955-től volt tagja, a Jáky József díj, a Széchenyi emlékplakett tulajdonosa, a KTE örökös tagja. A Dr. Nemesdy Ervin professzor által elnökölt Közúti Szakosztály titkári tisztségét 1988-ig töltötte be. Azt követően is kiemelkedő segítséget kaptunk Tőle az 1996. évi VII.-, a 2001. évi VIII.- és a 2006. évi IX. Budapesti Nemzetközi Útügyi Konferenciák szervezésében, programjának kialakításában.

Tisztelt Tanítónk, kedves Kollégánk, Isten áldása kísérjen immár égi utadon, nyugodj békében!

/Dr. Szakos Pál/

a Közúti Szakosztály egykori elnöke

(Dr. Boromissza Tibor temetése 2019. május 30-án 12,45-kor lesz a Farkasréti temetőben)